

[Finansministeren]

afgørende, fordi Socialdemokratiet i den offentlige debat og under finanslovdebatter prøver på at lade, som om det fører en meget ansvarlig udgiftspolitik, men så må man også vise det, når man kommer med sine egne konkrete forslag.

Hr. Helge Sander spurgte, hvorfor regeringens forslag overhovedet skulle i folketings salen, når det var overenskomststof. Det er jo sådan, at mange af de ting, der laves ved overenskomster, må gennemføres ved lov. Sådan var det, da man oprindeligt indførte samordningsfradraget. Det blev lavet ved overenskomst og måtte gennemføres ved lov. Det er en del af tjenestemandspensionssystemet, og derfor skal de aftaler, jeg på dette område har indgået med CFU under overenskomstforhandlingerne, til behandling i Folketinget, fordi de kræver en ændring af tjenestemandspensionsloven.

Jeg håber på, at regeringens lovforslag kan være klar lige før påske, men ellers vil det være klar lige efter påske, sådan at vi kan komme til at se behandlingen af dette lovforslag og regeringens lovforslag som en helhed. Jeg er nemlig enig med fru Lilli Gyldenkilde i, at vi trænger til at få klarlagt de forskellige ordningers virkninger for de forskellige grupper, og vi har derfor i Finansministeriet sat et kulegravningsarbejde i gang med henblik på at kunne lave en mere samlet fremstilling af det, sådan at vi er sikre på, at det er den rigtige prioritering, der bliver givet til løsningen af disse problemer.

Så havde hr. Duetoft et notat af 1987 fra Socialministeriet. Jeg har et notat fra Administrations- og Personaledepartementets 3. kontor fra 11. marts 1991 med henblik på de oplysninger, jeg skulle give her i Folketinget i dag. Der står faktisk den oplysning om, at der for visse grupper kan være en dækning på over 100 pct., når vi snakker efter skat og bolig. Jeg håber sandelig, at denne helt aktuelle oplysning fra et af mine kontorer, som har ansvaret for området, er korrekt, for ellers har jeg jo vildledt Folketinget, og det ville jeg være meget ked af hvis jeg havde. Jeg håber, vi kan skaffe dokumentation for, at dette aktuelle notat har de rigtige oplysninger og ikke oplysningerne fra det fire år gamle notat fra Socialministeriet.

Men ellers ligger det jo i kortene, at vi må prøve at se på tingene i sammenhæng, vi må se på, hvad der er aftalt i overenskomsterne, vi må se på de økonomiske rammer, og så tror jeg, det

er rigtigt, at dette problem må løses over en række overenskomstperioder, bid for bid i den rigtige rækkefølge, baseret på det finansierede og baseret på det drøftede ved overenskomsterne.

(Kort bemærkning).

Duetoft (CD):

Jeg håber da bestemt også for finansministeren, at finansministerens notat er rigtigt. Jeg undrer mig bare over, hvad der skulle være sket siden 1987 frem til i dag, der gør, at det daværende socialministerielle notat er blevet uaktuelt i dag. Derfor bliver det spændende i udvalget ligesom at spille poker og se, hvem der sidder med esserne på det tidspunkt, om det er det daværende socialministerium eller det nuværende finansministerium.

Jeg gik egentlig herop, fordi der ligesom har været en undertone af, at CD godt nok er med i finansloven, men er sådan nogle underlige økonomisk uforsigtige nogle. Jeg vil gerne bede ministeren bekræfte, at man på intet tidspunkt har været i en situation, hvor CD stillede krav til finansloven, som vi ikke også ville være med til at dække ind. Den bekræftelse har jeg lidt behov for, både efter fru Lone Dybkjærs bemærkninger og bestemt også efter, at ministeren siger, at nu håber ministeren, at CD ved de kommende finanslovforhandlinger vil være med til at dække disse merudgifter ind. Jeg mindes ikke, at vi under de finanslovforhandlinger, vi har haft, på noget tidspunkt ikke har været villige til at dække de udgifter, vi pegede på, ind.

Så vil jeg i øvrigt godt sige – jeg vender igen tilbage til finanslovforhandlingerne – at det undrer mig lidt, at dette problems størrelse, vel et sted mellem 15 og 150 mio. kr., skal blive regeringens hovedargument for, at man af økonomiske grunde ikke kan gennemføre det. Under finanslovforhandlingerne tog man sig ikke af 50 mio. kr. hist og 50 mio. kr. her – med fuld ret i betragtning af et underskud på 30 mia. kr. Derfor er det vel nogenlunde ligegyldigt, om dette drejer sig om 30 mio. kr. eller 50 mio. kr. Jeg forstår ikke, at man vil lægge så megen vægt på det argument netop nu, hvor vi kender skønnen i finanslovmeknikken.

Efter min opfattelse bruger en række partier i dag økonomien som en sovepude og til at kunne stille sig op på talerstolen og sige: Vi vil så gerne, men uh, vi har ikke råd! Det har man